

Aquells blanquets del r'n'r - i V: Cap a una nova època

-Charlie Gillet: *Historia...*, pp. 19-20: "(...) A finales de los años cuarenta y principios de los cincuenta, un número cada vez mayor de adolescentes blancos se interesó por la música rhythm and blues negra. (...)".

-Article "The term rock and roll" de "Wikipedia, the Free Encyclopedia": "(...) Originàriament, Freed [el disc jockey Alan Freed, de Cleveland, Ohio] va fer servir el nom de "Moondog" per a ell mateix i alguns concerts o promocions que muntava, perquè va adoptar com a sintonia una peça titulada "Moondog Symphony", del músic de carrer Louis "Moondog" Hardin. Hardin, més tard [el 1952], va demandar Freed per haver-li pres el nom i Freed es va trobar que no va poder tornar a usar el sobrenom de "Moondog", necessitava un nou lema. Després d'una nit de forta beguda, ell i els seus amics es varen plantejar el nom de "The Rock and Roll Party" i, a partir d'aquell moment, ja tenim Freed usant l'expressió "Rock and Roll Session" per designar la música que posava. Com que el seu programa va

adquirir una enorme popularitat, el terme va passar a ser molt conegut i es va tornar habitual per denominar l'estil de música."

N.A.: Segons aquest mateix article, l'accepció musical de l'expressió "rock'n'roll" vindria de les dècades anteriors i, en suport d'això, s'hi adueix que el periodista musical Maurie Orodener ja parlava de "rock and roll music" el 1945. Si ara se'n servien Freed i Haley és perquè l'un posava música negra al seu programa i l'altre era la que feia.

-Charlie Gillet: *Historia...*, pp. 35-36: "Una vez que el nuevo público [el de raça blanca] se hizo notar, los distribuidores de los jukebox empezaron a colocar en ellos discos de rock'n'roll, con lo que había un nuevo canal de comunicación para los compradores blancos de discos que no habían sintonizado aún emisoras de radio negras. Al mismo tiempo, en respuesta a la nueva demanda de canciones rápidas con un ritmo negro por parte del público de los salones de baile, varios grupos blancos incorporaban material al estilo del rhythm

and blues a sus repertorios. Fue con una canción de este tipo, "Crazy Man Crazy", grabada por la independiente Essex, como Bill Haley and His Comets hicieron su primera aparición en las listas de éxitos en 1953 y llevaron el rock'n'roll al gran público.

"A finales de 1953, cuando el mercado negro comprendía sólo el 5,7 por ciento del total de las ventas discográficas del mercado estadounidense, un grupo de profesionales de la industria musical empezaba a darse cuenta del potencial de la música negra y de sus estilos, al menos para un segmento del mercado blanco. Decca se arriesgó y dejó bastante atrás a sus grandes compañías rivales al contratar a Haley, de la Essex. En la primera sesión con Decca, Haley grabó "Rock Around the Clock" y "Shake, Rattle and Roll", con las que iba a transformar el concepto de lo que podía ser la música popular en el mundo entero."

-ID., p. 36: "La reacción inicial [a l'aparició de la cultura juvenil] fue una desaprobación general, lo que reforzó cualquier sentimiento

de març de 1955]) de Richard Brooks: la música de los títulos de crédito de este filme humanista –consagrado a las dificultades de un profesor, interpretado por Glenn Ford, con los alumnos delincuentes de su instituto–, dio la vuelta al mundo, y contribuyó al lanzamiento del rock and roll mucho más que cualquier operación de marketing. La canción cantada por Bill Haley y los Comets, "Rock around the clock", y más precisamente la introducción, "One o'clock, two o'clock, three o'clock rock", tuvo el don de electrizar a las salas. Rara vez el principio de un filme –momento aún de relativa indiferencia en que a menudo el rumor del público se apacigua poco a poco y el espectador comienza a concentrarse, aunque sea a veces un momento decisivo, destacado instantáneamente– ha estado tan aglutinado por una música. Significativamente, George Lucas escogerá el mismo fragmento musical para empezar su filme nostálgico *American Graffiti* (1973), obteniendo del público la misma reacción inmediata y entusiasta.

(Ve de la pàg. anterior)

La portaveu en funcions del PSC, Tere Moreno, va explicar que aquesta llei vulnera el principi d'autonomia local, però el portaveu d'EMP, Julio Rico, no va voler votar perquè va reiterar que el seu partit és una plataforma de caire municipal i que no té diputats amb capacitat negociadora. La regidora del PSC va replicar dient que és una llei que afecta tots els municipis de la comarca excepte Sant Feliu i Palafrugell.

Amb 10 vots a favor (CiU, PSC i ERC) i 2 abstencions (PP i EMP), Santa Cristina s'uneix als municipis que recorreran la llei a partir del Tribunal Superior de Justícia.

DRET PER DECIDIR L'AVORTAMENT

El grup del PSC va presentar al ple de febrer una moció a favor de la salut sexual i reproductiva i en contra de la interrupció de l'embaràs perquè entén que és un retrocés i que s'haurà d'anar a l'estranger per avortar. La regidora en funcions, Tere Moreno, va preguntar a la regidora Carme Soler (CiU) per què no s'ha treballat aquest tema des del Punt d'Igualtat, però Soler no va contestar. Moreno va instar que el Parlament acceleri els treballs per aprovar una llei pròpia de drets de salut sexual i reproductiva. El portaveu d'ERC, Jordi Mulà, hi va estar totalment d'acord, en canvi, Julio Rico va criticar que el PSC porti a ple una moció de *cortar i pegar*. PSC va creure que no votar la moció és una falta de respecte vers les dones i li va recordar que EMP va portar a ple darrerament una moció per a la revisió del cadastre que ni tan sols l'havia traduït al català. Després de la discussió entre PSC i EMP, Rico va abandonar momentàniament el ple i CiU, PSC i ERC hi va votar a favor mentre que el PP es va abstenir.

L'EXILI DEL 1939 A SANTA CRISTINA D'ARO

Dins al programa *Quanta, quanta guerra*, títol d'un dels llibres de Mercè Rodoreda, la biblioteca va presentar al febrer el llibre *Àngela Clos Batlle, la primera regidora*, escrit i presentat per Concepció Saurí, arxivera de Palafrugell. La setmana passada l'arxiver municipal Jordi Gaix va oferir la conferència *L'exili del 1939 a Santa Cristina d'Aro* i va entrevistar, dins el cicle d'entrevistes *Veü de dona*, a Josefina Suñer, cristinenca i filla d'un exiliat republicà. Paral·lelament es va inaugurar l'exposició *La lluita per l'oportunitat de viure*, que es pot visitar a la biblioteca.

GLÒRI JARA

Quanta, quanta guerra, està organitzat per l'Ajuntament.

AGENDA

- Fins al 21, a la biblioteca, exposició: *La lluita per l'oportunitat de viure*.
- Divendres 21, a la biblioteca, L'hora del conte: *Quan els contes prenen vida*. Taller amb IPAD's.
- Dissabte 22, a les 18h a la sala d'exposicions "la Caixa", inauguració de l'exposició d'olis d'A. Reikling i R. Stonebridge. Obert fins al 6 d'abril de dilluns a dissabte de 10 a 13h i de 16 a 19h i diumenges de 10 a 14h.
- Diumenge 23, a les 12h, visita guiada al *Museu de la Màgia*. (Col·lecció Xevi).
- Dimecres 25, a les 17h a la Zona Jove, taller de pizza.
- Cada dia, d'11 a 12:30 i de 15 a 17:30, visita als diorames del monestir de Solius.

Imatge de *Blackboard Jungle*

rebelde que pudieran tener los adolescentes, contribuyendo de ese modo a una identidad y a un estilo que se fomentó hasta que, en los primeros años cincuenta, éstos se consideraban "una nueva generación". Esta autosugestión fue alentada por Hollywood, cuyos productores empezaron a adaptar sus películas cuando se dieron cuenta de que una buena parte del público era adolescente."

-Michel Chion: *La música en el cine* (Eds. Paidós Ibérica, S.A., Barcelona, 1997), pp. 140-141: "A veces, bastan cuatro minutos para marcar a un filme y para cambiar el curso de la música cinematográfica. Es el caso de *Semilla de maldad* (*The Blackboard Jungle*, 1954 [però estrenada als Estats Units el

"En la tradición cinematográfica de las guerras musicales, el guión de *Semilla de maldad* convierte los gustos musicales de los personajes en el símbolo del abismo entre generaciones: el profesor de música del colegio, un hombre liberal, moderno y siempre dispuesto a comprender a sus alumnos, posee una colección de discos de jazz, entre los que se encuentran rarezas del trompetista de jazz (blanco) Bix Beiderbecke. La banda que hace estragos en su clase los destruirá, como si la oposición del rock, asociado a la delincuencia, y del jazz, asociado a un liberalismo comprensivo, fuera uno de los símbolos del relato."

Transcripcions i traduccions de J. FLORENSA

C/ Major, 16 - Tel. 972 32 00 70
SANT FELIU DE GUÍXOLS
fotollorca@hotmail.com
FOTOCÒPIES B/N - COLOR
FOTOS CARNET
SERVEIS DIGITALS -
LABORATORI COLOR
VENDA MATERIAL

GUERRERO
TARIFES LOW COST
NETEJA DE FOSSES SÈPTIQUES
DESEMBUSSOS DE CANONADES
DES DE 150 €
24h Tel. 972 322 553
M. 629 372 151
www.netejafosses.com - serveis@netejafosses.com